

Dordtse Leerregels hoofdstuk 3 en 4 par 8 en 9

1 die niet geroepen worden

2 die welgemeend geroepen worden

3 die vergeefs geroepen worden

4 die krachtig geroepen worden

Gemeente,

Dit hoofdstuk heeft ons geleerd dat God de Heilige Geest mensen tot geloof brengt. Door wedergeboorte. Dat was par 1-3. Daarna zagen we door welk middel de Heilige Geest dat doet: door de bediening van de verzoening, door de prediking van wet en Evangelie. Dat was par 4 t/m 6. En vanavond zien we nog duidelijker wat dat inhoudt. En dan staat er één woord centraal. Roepen. De prediking van wet en Evangelie is een roepen. God roept zondaren. De spits van de preek is: roepen.

Dat heeft te maken met het grondwoord in het Grieks voor preken/prediken. Dat was het werk van een heraut. Een speciale dienaar van de koning. Als de koning had gevochten tegen een ander leger en de koning had gewonnen, dan moest dat bekend worden. Maar ja, mail of mobiele telefonie was er toen niet, dus dat moest persoonlijk gebeuren. Door de heraut. Die te paard zo snel mogelijk terugging naar de hoofdstad om te roepen: de koning heeft gewonnen. De koning komt eraan. Zorg dat je hem ontvangt en huldigt, zorg dat je er gereed voor bent. Dat was prediken. Het volk roepen om de koning in te huldigen. Die Koning is Jezus. Die de strijd gewonnen heeft tegen de duivel. Uit de doden is opgestaan. En Hij zendt herauten, predikers. Om te roepen: Koning Jezus heeft gewonnen. En Hij komt eraan op de wolken. Zorg dat je er klaar voor bent. Klaar om Hem te huldigen en Hem te ontvangen. Preken is roepen, oproepen tot bekering. Want als de Koning komt zal Hij oordelen wie er niet gereed is Hem te huldigen.

1 die niet geroepen worden

Nu staan wij voor een ontzagwekkende werkelijkheid: niet iedereen, niet alle volken worden geroepen. Sterker nog: In het Oude Testament werd maar één volk geroepen: Israel. En soms mensen uit andere volken: Rachab, Ruth, Ninevieten. Pas na Pinksteren worden alle volken geroepen. Maar ook dan niet allemaal direct. Het duurde tot de 8e eeuw voor Nederlanders werden geroepen: Willibrord, Bonifatius. En nog, nog zijn er volken, stammen op de wereld waar het Evangelie niet geweest is, of niet meer is. En als wij 1500 jaar eerder waren geboren hier, of 1500 kilometer verderop vandaag dan hadden ook wij het nooit

gehoord, waren wij niet geroepen. In Handelingen 16:14 staat dat God n de vorige tijden de heidenen heeft laten wandelen in hun wegen.

En toch valt God niets te verwijten. Want we moeten af van de gedachte dat alle mensen de kans moeten krijgen om het Evangelie te horen. Er moet in dit opzicht helemaal niks. Als mensen in de gevangenis zitten. Als misdadiger veroordeeld zijn. Dan kan een koning besluiten om gevangenen amnestie te verlenen. Maar dat is geen recht. Zeker niet als zij zich in de gevangenis onbehoorlijk gedragen en geen blijk geven van berouw of verbetering. Geen enkele gevangene heeft recht op amnestie. Nee, elke gevangene hoort zijn straf uit te zitten. Mensen, u, jij en ik, hebben overtreden. Zijn veroordeeld. En het is rechtvaardig als wij onze straf uit moeten zitten. Tot in eeuwigheid. Temeer omdat we geen enkel spoor van berouw of verbetering vertonen. Dus God is niet verplicht om amnestie aan te bieden. God is niet verplicht zondaren te roepen tot Jezus. Helemaal niet. Als God dat niet doet, als God dat niet gedaan had bij ons, was dat rechtvaardig geweest. Niets tegenin te brengen. In hen die niet geroepen worden moeten wij de rechtvaardigheid van Gods oordelen aanbidden. En wie belijdt in verootmoediging: o God, dat had ook mij kunnen gebeuren, dat had U ook mij kunnen laten overkomen. Dat U me niet geroepen zou hebben en ik zou in duisternis geleefd en gestorven zijn. Onder uw echtvaardig oordeel. O God, dat had ook gekund. Dat ik niet geroepen zou zijn geweest.

Maar wij zijn en worden het wel! Waaraan is dat te danken? Nergens aan. Puur aan Goddelijk ontfermen en erbarmen. Waarom ik wel en zoveel anderen niet? Waarom ik hier en nu geboren en niet hier 1500 jaar geleden, of nu 1500 kilometer verderop? Wat een wonder, wat een onverdiende goedheid. Beleeft u het zo? Dat u een Bijbel hebt, dat je naar de kerk kunt gaan? Gemeente, straal dat uit in de opvoeding! Want o het gevaar is groot en zo funest dat we het gewoon gaan vinden. Eraan gewend zijn, het natuurlijk vinden. En van gewenning is het een kleine stap naar verveling. En van verveling is het kleine stap naar murmurering, ontevredenheid. En van murmurering is het een kleine stap naar afkeer en vraag naar wat anders. En in 30 jaar verspeelt een gemeente wat haar gegeven is. Is een gemeente kwijt wat haar was toevertrouwd en is de prediking ingeruild voor een praatje, een filmavond, een sketch en een toespraak die vooral niet te lang moet duren.

Gemeente, het is zo'n wonder geroepen te worden. Amnestie te krijgen aangeboden. Onverdiend, terwijl zoveel anderen niet en nooit. Als je erover nadenkt verwonder je je en: wordt je door de schrik des Heeren bewogen naar al die mensen toe, al die miljoenen. En dringt de liefde van Christus je om het Evangelie verder te brengen of te laten brengen. En vraag je je af: Heere, wat doe ik er eigenlijk voor en aan om mensen te

laten roepen. Want hoe zullen zij geloven indien zij niet gehoord hebben, niet geroepen worden?

2 die welgemeend geroepen worden

Gemeente, wij zijn en worden geroepen. En dan worden we welgemeend geroepen. Eerst nog eens dat roepen. Dat geeft wat aan. Dat wij geroepen worden. In de eerste plaats geeft dat aan: wij zijn ver heen, ver weg. Want kijk, als u naast mij staat en ik ga roepen: kom, kom. Dan kijkt u wat vreemd in mijn richting: beste man, ik sta al naast je dus je hoeft echt niet zo te roepen, ik ben er al. Roepen doe je iemand die ver weg is, op afstand. Nou, wij zijn ver heen. Zo ver heen: in de geestelijke dood, in verblinding en ongeloof. In onbekeerdheid en zonder God. Zo ver van God vandaan. Als de verloren zoon in een vergelegen land. En al ben je als de oudste zoon in het huis, dan is je hart zo ver heen. Zo ver heen in dwaasheid, hoogmoed en zelfgenoegzaamheid. Daarom: geroepen. Geroepen tot Christus. De Zaligmaker in wie verzoening en vernieuwing is. In Wie de ruimte is om zondaren zalig te maken. Hij verzoent van schuld en Hij vernieuwt van hart en schenkt vrede met God en eeuwig leven. Kom tot Christus. Geroepen.

Ten tweede geeft het aan. Er is gevaar. U kent het voorbeeld nog van dat jongetje op de Molendijk dat op straat oversteekt en er komt een auto aan. Vlakbij. Nee, u fluistert niet. U praat ook niet alsof u het over het weer hebt. U roept. Kom hier. Er is haast bij want er dreigt acuut levensgevaar. Daarom roep je. Er is haast bij want er dreigt acuut gevaar. Elk ogenblik kun je sterven, elk moment kan Jezus terugkomen. En dan dreigt er gevaar, levensgevaar van eeuwige om komen en eeuwig verloren gaan. Kom tot Christus. Daarom: geroepen worden.

Ten derde worden we welgemeend geroepen. God meent het als Hij ons roept. Dus niet denken: ja, maar als ik nou eens niet uitverkoren ben, dan.... Weg ermee, dat is van de duivel. God meent het als Hij u, jou laat roepen en roept. Eén soort zaad. God is niet als wij: wij kunnen wel eens hebben als mensen aan de deur komen en het schikt ons niet zo dat je zegt: je mag er wel een inkomen hoor. En je hoopt stiekem dat ze het niet doen want het komt je heel niet uit. Je vraagt, roept wel, maar niet van harte, niet welgemeend. Maar als God roept is het altijd van harte en welgemeend. Het is Hem aangenaam dat je komt. Zo aangenaam dat hij dat verzegeld heeft in de doop. Echt, jij bent welkom. Kom. Ook jij wordt met open armen ontvangen als je komt. En nog nooit heeft de HEERE iemand die kwam niet ontvangen van harte en met open armen.

Ten vierde: dat roepen is dus tot ons allemaal gericht. Zaaïen. Niet wegleggen, maar strooien. Zovelen als er het Woord horen en mee in aanraking komen. Dus God roept niet de serieuze mensen, de

godsdienstige mensen, de berouwvolle mensen, de geestelijke mensen, een bepaalde categorie, zodat je je af moet vragen: hoor ik daarbij? Nee, God roept zondaren. Of ze weten of niet dat ze zondaren zijn, of ze dat voelen of niet: u word geroepen, nu. En jij ook. En het is God aangenaam dat je komt. Kijk, de preek is niet: Jezus stierf voor u. Maar de preek is wel: Jezus roept u. Ook u. Daarom mag ik komen. Ik heb helemaal geen aanbeveling: berouw, ernst, ijver, zin om te bidden, hoe durf je dan te komen? Ik ben geroepen. Zoek het nergens anders in!

Dan zien ten vijfde: uit dat geroepen worden. Dat is de spits van de verkondiging. Dat is geen mededeling van wie er verkoren is. Nee, de spits van de prediking is niet een mededeling. Al worden er wel dingen meegedeeld dat ze zo zijn. Zondigheid van ons, en de overwinning van Jezus. Het is aan de ene kant ook geen veronderstelling. Zo van: u zult wel geloven en u zult wel het goede bedoelen. En je kunt eerlijk gerust luisteren en in slaap soezen. Maar de spits is: je word geroepen. De spits van de prediking is aan de andere kant ook geen beschrijving, beschrijving van hoe God werkt en welke kenmerken er zijn. Al worden er wel dingen beschreven ter toetsing en leiding. Maar de spits van de preek is: roeping. Geroepen worden. Dat is de punt van de pijl van de prediking. En dat betekent: ik word verantwoordelijk gesteld. Want ik doe altijd wat. Als je geroepen wordt, doe je altijd wat. Eén van de twee: komen of niet komen. Ja, je kunt weglopen. Je kunt ook blijven staan waar je staat, maar dan kom je niet. Je kunt ook terugroepen: ik kom straks, later. Maar dan kom je niet. Je komt niet, of je komt wel. Wie geroepen wordt kan niet neutraal meer zijn. Het is weigeren of komen. En vanavond worden we geroepen. Dus: je weigert of je komt. De Geest brengt je in de klem. Of ervaar je dat niet? Of laat je het langs je

heengaan..... hebt je nooit ervaren: ik word in de klem gebracht: komen of niet komen.

3 die vergeefs geroepen worden

Wij worden geroepen: Christus wordt ons aangeboden, God laat ons roepen. Maar nu komt het voor dat zondaren niet komen. Vergeefs geroepen. Zonder resultaat, vrucht. Hoe komt dat? Jezus leert ons dat in die gelijkenis. Je kan natuurlijk zeggen: dat komt omdat een mens geestelijk dood is. Vijand van God en genade. Zeker, maar vergeet niet dat dat heel concreet aan de dag komt.

Dat komt zo: bij sommigen valt het zaad op harde grond en blijft erop liggen. Het zinkt niet weg. En de vogels komen en nemen het mee en eten het op. Het zaad van de roeping dringt niet door in je gedachten. Woorden als zonde en genade, hel en hemel hou je buiten je gedachten. Je denkt liever aan andere dingen als je Bijbel leest of in de kerk zit. Je

denkt aan je hobby, je werk, je sport of sportnieuws, wat je gezien en meegemaakt hebt of van plan bent. En het gevaar van sterven en je roeping dringen nooit je gedachten binnen. En na het bijbel lezen en na de kerk gelijk je mobiel pakken, gelijk de tv aan, direct Donald Duck pakken en het is helemaal weg. Zorgeloos als je bent. Zorgeloos mbt de eeuwigheid en je eeuwige verblijfplaats. Je komt niet. Je blijft liever verloren, ver van God.

Bij sommigen komt het zaad snel op. Maar de zon gaat schijnen en het heeft geen diepe wortels dus het verdort. Het zaad van de roeping maakt je blij. Terstond met vreugde ontvangen. Is dat verkeerd? We luisteren verder. Er komt verdrukking en vervolging. Er wordt zelfverloochening gevraagd. Om dingen op te geven. Er wordt strijd gevraagd, tegen jezelf. Er wordt verdrukking opgelegd: eenzaamheid, onbegrip. Of erger: op school gepest. Op werk uitgerangeerd. En je geeft op, je geeft er de brui aan, je houdt het niet vol. Het overvalt je. Hoezo? Je had alleen de blijde kant willen horen. Hemel, blijdschap, rust van binnen. Maar strijd, kruisdragen, doding van de zonde, schuldbesef wilde je niet horen en niet van weten. Niet meer meedoen, m'n zondige gewoonte loslaten, erop aangekeken worden, nee, dat wil ik niet. En dat is het je ook niet waard. Dan maar niet. Dan blijf je liever verloren, ver van God.

Bij sommigen doet het wel wat, dat roepen. Het zaad komt op en groeit, maar er groeit onkruid op en dat groeit harder. En het zaad verstikt. Ja het doet wel wat, dat roepen. Maar er is zoveel in je leven. Zoveel zorgen, zoveel drukte. En dat gaat geruisloos. Van lieverlee lees je minder Bijbel, van lieverlee bid je minder, ga je toch ook minder naar de kerk. Je besluit echt niet in één keer: ik stop ermee. Ik bid en lees en ga nooit meer. Nee, o nee, maar van lieverlee loopt het zo lijkt het wel. Slokken huis en cursus, werk en bedrijf, zorgen en relaties, bijverdienen en sociale contacten je zo op, dat het andere verstikt. Dat moet dan maar. het kan nou even niet anders. Later, als het allemaal wat minder hectisch is en wat rustiger, dan pakken we de draad weer op en gaan we er weer meer aan doen. Maar nu komt het er niet van. Kun je het missen en op en tweede plek of lager zetten.

Dat er velen, door de bediening van het Evangelie geroepen zijnde, niet komen, ligt aan jezelf. Heel tastbaar en concreet uit zich dat. Want onder deze uitingen ligt inderdaad dat diepe: vijand van God zijn, dood in zonde en misdaden zijn. Je zit wel in de kerk, maar..... niet als goddeloze in Jezus armen terechtgekomen. Niet de doodsteek gekregen van je leven tot nu toe. Niet ziende op Christus in Zijn lijden en overwinning je aan Hem overgegeven. Vergeefs geroepen. Geldt u dat?

Jou dat? Wel geroepen, maar niet gekomen. Nee, ik vraag niet of u later nog van plan bent, het gaat om nu. Niet gekomen.

En wat zal Jezus zeggen? Gaat weg van Mij. Is wat. Zo vaak gehoord: kom tot Mij. En dan: gaat weg van Mij, ik heb u nooit gekend, gij werkers der ongerechtigheid. Want dat was het: je had de ongerechtigheid lief, je wilde die niet loslaten., In welke vorm die ongerechtigheid ook was, je wil de het niet loslaten. Gaat weg van Mij. Eeuwig weg, om nooit meer geroepen te worden. In de hel word je niet meer geroepen. Hier wenste je op de duur dat je niet meer geroepen zou worden, met rust gelaten zou worden, maar God bleef maar roepen. Dan zou je willen nog geroepen te worden, maar God zal nooit meer roepen.

Vergeefs geroepen. Dat is eigenlijk niet waar. Want God heeft geroepen om zijn goedheid te bewijzen. Om in Christus voor je te komen staan. God heeft Zijn goedheid betoont en bewezen. En daarom geldt, zegt Jezus: wee u Chorazim, wee u Bethsaida, wee u Kapernaum, het zal Tyrus en Sidon, Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn dan u. Want als onder gepreekt was zij zouden zich bekeerd hebben, maar gij hebt niet gewild.....

4 die krachtig geroepen zijn

En als je nu gekomen bent? Gekomen tot Jezus. Wat dat precies is horen we in de volgende paragrafen, maar in elk geval is de kern dit: je kwam tot Christus omdat in Hem verzoening en vernieuwing is. En je kon niet anders en wilde niet anders meer. In Hem is zaligheid. Alles wat ik mis aan gerechtigheid en leven heeft Hij, en alles wat ik heb aan schuld, neemt Hij weg. Ja, is dat het?

Dat is omdat Hij geroepen heeft met kracht. Geroepen in de zin van getrokken. In de zin van gewillig gemaakt heeft. God combineert wat wij niet kunnen: als wij iemand naar ons toe roepen kan hij van harte komen maar ook wegblijven. Als wij iemand naar ons toe trekken, dan komt hij, maar onwillig en moeten we hem slepen. God kan dat samen laten gaan. Hij trekt en zorgt tegelijkertijd dat je zelf wilt. Het is door God, door Zijn Geest dat ik gekomen ben. Als God me ruimte had gelaten om weg te blijven zou ik weggebleven zijn. Als God me van 10 kilometer tot vlak voor Jezus had gebracht en had gezegd: de laatste halve meter laat ik je los en vrij, die zijn voor jou, dan was ik nog weggebleven en teruggegaan. Maar die ruimte gaf U niet, Heere. God zij dank niet. U trok me innerlijk door Uw Geest en het kon niet anders meer: ik kwam totdat ik in de armen van Jezus lag.

Weet u, dan heb je het er zo moeilijk mee gekregen. Dat ik geroepen werd, maar ik kwam maar niet. Die klem: geroepen en wat deed ik ermee ging knellen. Dat ik nou steeds weer het zaad laat

wegpikken, zo hard ben, zo zorgeloos. Dat ik zo bang ben om te lijden en te strijden, zo zelfgericht, zo wars van Gods eer, dat ik zo druk en bezorgd ben met duizend en één dingen, en niet kom. O HEERE wat ben ik voor een mens. Ik doe U tekort en ik verderf mezelf. Trek mij en ik zal komen. En die klem doet je roepen tot de Heere. Dat is bekering! Dat is wedergeboorte!

Kijk, dat kan wel verschillend ervaren worden. De één wordt geroepen en zo overweldigd dat hij komt. En het leek wel alsof het vanzelf ging. Zacheus, Levi de tollenaar. Geroepen en gekomen. Alsof het vanzelf ging. Je lag in de armen van Jezus in één preek, in één dag. Alsof het vanzelf ging. En later merkte je: wat heb ik veel tegen, wat dwaal ik af, wat is mijn natuur een vijand van wat er is gebeurd. Heere, trek mij terug. Een ander ervaart dat eerder. Is er zolang mee bezig, hoort al zoveel preken, en weet; Ik mag komen, maar ik kan niet komen. Ik mag komen, maar ik wil niet komen, ik durf niet komen. Heere, trek mij. Maar de rode draad is bij allen gelijk: als U me niet te sterk geworden was, was ik nooit gekomen, Heere. En de rode draad is dezelfde, dat je het tegen iedereen wil zeggen: de Heere kan het ook bij u, bij jou. Hij maakt onwilligen gewillig, onmogelijken maakt Hij het mogelijk. Al ben je zo hard en zorgeloos, al ben je zo gericht op jezelf en niet op God, al ben je zo bezig te verstikken en het lukt je niet het om te gooien. Roep tot de Heere en Hij doet het. Wie in de klem tot Hem roept vindt genade. Als het voor mij kon, kan het voor iedereen. Het kan voor u, voor jou. Heere, trek mij, ook mij!

Dan komt er ook de strijd om het zaad. Dan maakt de Heilige Geest werkzaam met het Woord. Om het niet weg te laten pikken. Je zorgt dat je uitgerust bent zondagmorgen en zaterdag tot rust gekomen bent. Je houdt eens stille tijd op zaterdagavond of zondagmorgen om een toebereide akker te hebben. Je schrijft eens op of zet in je mobiel waar de preek over ging en leest het elke dag nog eens over. Je gaat zondagavond niet het nieuws gelijk volgen, of amusement zoeken, maar je denkt er nog eens over na. Om het zaad niet weg te laten pikken. Is misschien nog veel winst in te halen bij u, bij jou.

Je word werkzaam om het zaad niet te laten verdorren. Dan ga je heel de Bijbel lezen. Ook de waarschuwingen en de wet. De profeten en de brieven. Je bidt: Heere, geef me een recht zicht op Uw heil en Uw werk. Verhoed dat ik het naar mezelf toedraai om mezelf te kunnen ontzien en sparen. Je neemt tijd tot zelfbeproeving. Leer mij mezelf te verloochenen. Geef me zoveel zicht op U Heere Jezus en op mijn schuld, dat het volgen van U me nooit meer te veel kan zijn.

Je word werkzaam om het zaad niet te laten verstikken. Waken. Waken tegen aantasting van de zondag. Heel de week rekening ermee

houden om zondag uitgerust en geconcentreerd te kunnen zijn. Dagelijks vaste discipline van stille tijd. Een half uur per dag, 3 procent van je tijd? Waarom niet? Opdat de aarde toebereid zal zijn. En vrucht zal dragen. 30, 60, 100 voud. En de aar die de meeste vrucht draagt, die buigt zich het diepst. Die buigt het diepste in het stof. Soli Deo gloria. U alleen al de eer!

Amen